

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 5 Ročník XVI

10. března 2019

*Potom budou volat k Hospodinu, ale neodpoví jim,
v ten čas skryje před nimi svou tvář, protože páchali zlé činy...
Proto kvůli vám bude Sijón zorán jako pole, Jeruzalém se stane sutinami
a chrámová hora zalesněným návrším. (Micheáš 3,4.12)*

*I stalo se, že jako volal, ale neslyšeli, tak budou volat,
ale já nebudu slyšet, praví Hospodin zástupů. (Zachariáš 7,13)*

Zjevila se totiž Boží milost, která přináší záchranu všem lidem. (Tit 2,11)

Milí farníci!

Nadešel opět čas jít ke kořenům zla, které pokazilo celé Bohem stvořené dílo, odhalit jeho zdroj a otevřít se Boží milosti, která nám v Ježíši Kristu vychází vstříc nabídnutou spásou. Citát z proroka Micheáše (viz výše) ukazuje na výsledky bezbožného života – na zcela zničené posvátné místo. Snad každý u nás viděl nějaký zničený kostel, nebo kapličku. To je obrázek duchovního rozpoložení národa, města, či místních obyvatel. Ale nejde jen o sakrální budovy, jde především o člověka. Tak i nóbí člověk může být uvnitř ruinou, protože se svým vnitřním životem vymknul Bohu. Vše se pak promění v prach. Co zůstane? Židovský národ zakusil pravdivost Micheášových slov. Zakusíme milost slov Kristových? Budeme ochotni na cestách křížových hledat jeho zmučenou tvář, jeho oči naplněné touhou po spáse každého člověka? Zasluchneme Boží volání, nebo budeme hlší vůči našemu Spasiteli? Pokud si zacpeme uši písničkami, zaplníme žaludky tučným jídlem a své oči i mysl upřeme jen na hmotu, naplní se na nás proctví Zachariášovo (viz výše). Pak běda nám, jak varuje Pán Ježíš – Běda vám boháči, vám co se nyní smějete...! Půst, modlitba a almužna, to jsou nám oznámené Ježíšovy prostředky, abychom unikli Božímu trestu. Přijmeme je? Přeji vám pokojný čas svatopostní a hodně milostí!

Pater Petr

Naléhavý úmysl Apoštolátu modlitby papeže Františka na měsíc březen 2019

– Abychom prožívali přípravu na Velikonoce s vědomím, že naše připodobnění Kristu (srv. *Řím 8,29*) je nedocenitelným darem Božího milosrdenství.

Pokud člověk žije jako dítě Boží, pokud žije jako člověk vykoupený, pokud se nechává vést Duchem Svatým (srov. *Řím 8,14*) a dokáže poznávat a uvádět do praxe Boží zákon, počínaje zákonem vepsaným do jeho srdce a do přírody, pak koná dobro i pro stvoření a spolupracuje na jeho vykoupení. Proto si stvoření, jak říká svatý Pavel, toužebně přeje, aby se projevil Boží děti, tedy aby ti, kdo se těší z milosti Ježíšova velikonočního tajemství, naplno prožívali jeho plody, jež mají dosáhnout své plné zralosti vykoupením samotného lidského těla. Tvorstvo proto naléhavě potřebuje, aby se ukázali Boží synové a dcery, kteří by se stali „novým stvořením“: „Je-li tedy někdo v Kristu, je novým stvořením: to staré zaniklo, je zde to nové“ (*2Kor 5,17*). Tím, že se oni projeví, i samotné stvoření může „slavit Velikonoce“; může se otevřít novým nebesům a nové zemi (srv. *Zj 21,1*). Jít směrem k Velikonocům znamená obnovu naší tváře a našeho srdce křesťanů skrze pokání, konverzi a odpuštění, abychom mohli prožívat celé bohatství milosti velikonočního tajemství. Tato „netrpělivost“ a očekávání tvorstva dojdou svého naplnění, až se projeví Boží děti, tedy až křesťané a všichni lidé s rozhodností podstoupí „námahu“ konverze. Celé stvoření je spolu s námi povoláno, aby „i ono bylo osvobozeno od poroby porušenosti a vešlo pak do svobody a slávy Božích dětí“ (*Řím 8,21*). Postní doba je svátostným znamením této konverze. Vyzývá křesťany, aby s větší intenzitou a konkrétností vtělovali velikonoční tajemství do svého osobního, rodinného a společenského života, zvláště za pomoci postu, modlitby a almužny. *Postit se* znamená učit se proměňovat svůj postoj k ostatním lidem a tvorům: přecházet od pokušení všechno „pohlcovat“, abychom nasýtili svou chamtivost, ke schopnosti trpět z lásky, která může naplnit každou prázdnotu našeho srdce. *Modlit se*, abychom se dokázali zříkat modloslužebnictví a pocitu soběstačnosti svého já a abychom prohlásili, že potřebujeme Pána a jeho milosrdenství. *Dávat almužnu*, abychom se zbavili pošetilosti, že můžeme žít a shromažďovat všechno pro sebe s iluzí zabezpečit se pro budoucnost, která nám nepatří. Tak budeme nacházet radost z plánu, který Bůh vložil do stvoření i do našeho srdce, plánu, jenž znamená milovat jeho, své bratry i celý svět a v této lásce nacházet pravé štěstí.

10 rad papeže Františka pro dobrý život

Argentinský časopis Clarin se obrátil na papeže Františka s otázkou, zda existuje nějaký návod na šťastný život. V neformálním rozhovoru papež odpověděl, že takový recept nezná, ale zmínil deset rad či principů, které jsou základem vyrovnaného života: **Žij a nechej žít.** To je první krok k pokoji a radosti. **Rozdávej se druhým.** V životě jsou potřebné dva póly: chvíle usebrání i chvíle, kdy se dáváme druhým. Pokud někdo zastaví tento dvojitý pohyb, hrozí mu, že se stane egoistou. A stojatá voda zahnívá. **Žij poklidně.** Schopnost chovat se laskavě a pokorně je jako tichá zátoka řeky života. Tuto schopnost mají staří lidé. Oni jsou pamětí národa. Národ, který nepečuje o své seniory, nemá budoucnost. **Nezapomeň si někdy hrát.** Základem zdravé kultury je hra s dětmi. Je to těžké, když rodiče odcházejí do práce brzy ráno a vracejí se, když už děti spí. Je to těžké, ale je to potřebné. **Proživej neděli v rodinném kruhu.** Neděle je pro rodinu. **Pomáhej mladým lidem najít práci.** Člověk vnímá svou důstojnost, když si na sebe dokáže vydělat. **Chraň přírodu.** Je potřebné chránit přírodu, ale neděláme to. Je to jedna z největších výzev, které jsou před námi. **Rychle zapomínej na křivdy.** Potřeba mluvit špatně o druhých je projevem nízkého sebevědomí. Jako by člověk říkal: „Cítím se tak mizerně, že místo toho, abych se pozvedl, stáhnou i druhého.“ Zdravé je rychle zapomínat na křivdy. **Respektuj ty, kteří smýšlejí jinak.** Můžeme druhé zneklidňovat svým svědectvím, abychom tak oba rostli ve vzájemné komunikaci, ale to nejhorsí, k čemu může dojít, je náboženský proselytismus, který ustrnul v pozici: „Mluvím s tebou jen proto, abych tě přesvědčil.“ Každý účastník dialogu ať si je vědom své vlastní identity. Církev roste díky přitažlivosti, nikoliv díky proselytismu. **Aktivně usiluj o mír.** Válka ničí. Musíme hlasitě volat po míru. Mohlo by se zdát, že mír je pouze klidem. Mír však nikdy není pouhým klidem. Mír je vždycky aktivní.

Co je půst?

Půst zintenzivňuje **modlitbu**, je modlitbou tělem i duší. Tady ale máme asi největší problém. Protože pro dnešního člověka se půst zdá pouze potlačováním těla a vidí v něm spíš nějakou úchylku. Na tělesný půst se před nedávnem shlíželo téměř opovržlivě a přitom se ani nepozorovalo, že s tělesným postem zmizel i **duch postu** (pochopení pro hodnotu). Pro křesťany byly v minulosti postní dny dobou větší bdělosti pro Boha. Půst spojoval křesťany v jedno společenství. Nebylo to žádné soukromé asketické dílo, nýbrž určitá forma **společné modlitby a bdění**. Během celé postní doby se nepilo víno a nejedlo maso. Na víc, kromě pátku, se postilo i v pondělí a ve středu. U postu platí stejná **pravidla**, jako u modlitby. Neměli bychom to

dělat proto, aby nás ostatní obdivovali: „A když se postíte, **netvařte se utrápeně** jako pokrytci; ti zanedbávají svůj vzhled, aby lidem ukazovali, že se postí; amen, pravím vám, už mají svou odměnu. Když ty se postíš, potři svou hlavu olejem a tvář svou umyj, abys neukazoval lidem, že se postíš, ale svému Otci, který zůstává skryt; a tvůj **Otec, který vidí**, co je skryto, ti odplatí.“ (Mt 6,16-18) Půst zintenzivňuje modlitbu, především prosebnou. Můžu spojit modlitbu a půst v jedno. Když mám nějaký **důležitý úmysl**, můžu za něj prosit Boha právě postem. Svým postem tak vyznávám, že tu sám nic nezmohu, že jsem odkázán jedině na Boží pomoc. Myslím, že právě ve spojení postu s modlitbou můžeme najít jeho. Zvláště když je pro nás modlitební úmysl důležitý, budeme se úplně jinak postit na tento úmysl. Půst nesmí být přednější než bliženská **láska**. Půst má sloužit bliženské lásce. Co člověk postem ušetří, to má dát potřebným. Půst nás uschopňuje k soucitu a milosrdenství. **Testem** správného užívání postu je styk s druhými a mluvení o nich. Mluvím-li o druhých zle, nepochopil jsem ze smyslu postu nic a bylo by lépe postu zanechat. Půst bez milosrdenství není nic, jak říká sv. Augustin. Půst v sobě skrývá určitá nebezpečí, vytratí-li se z něj **správná míra**. Prvním **nebezpečím** je jistá negace života. Dalším nebezpečím je negativní postoj k tělu. Ještě jedním nebezpečím je přehánění. K postu musím přistupovat **ve svobodě** ducha. Nikdy nezáleží na vnějším úspěchu, ale vždy jde o to, zda mě půst dělá člověkem citlivějším, laskavějším a milosrdnějším. **Nejde o výkon**: “Dokázal jsem to!“ Třeba jsem nejedl celý pátek, ale při tom jsem byl celý den našťvaný tak, že nikdo se mnou nemohl vydržet. Půst zkrátka patří k umění duchovního života...

Další náměty k rozjímání: <http://www.postnikapky2019.maweb.eu/>

Zprávy a oznámení

Sbírka Halěř sv. Petra

St. Rožmitál 8.150,- Kč, Bělčice 2.640,- Kč a Hvozdřany 1.410,- Kč
Všem dárcům upřímné díky!

Slavnost sv. Josefa

mše sv. bude v úterý 19. 3. ve farním kostele v 18,00 hod.

Noc kostelů (24. 5.)

V úterý 19. 3. po mši svaté bude na faře další setkání k Noci kostelů.

Slavnost Zvěstování Páně (25. 3.)

mše sv. obětovaná za Miloslava kardinála Vlka bude v pondělí 25. 3. v 9,00 hod. v městském kostele

Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 11. do 24. března 2019

Den		Starý Rožmitál				Hvožd'any	Bělčice	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže		filiální kostel sv. Jana Nepomuckého				
Pondělí	11. 3.		---					
Úterý	12. 3.		---				18,00 farní společ. <i>Panský dům</i>	
Středa	13. 3.		18,00 Za Josefa a Růženu Jedličkovy a syna Františka <i>Po mši sv. adorace</i>				14,30 mše sv. <i>Centrum soc. sl.</i>	
Čtvrtek	14. 3.					17,00 mše sv.		
Pátek	15. 3.		17,00 svátost smíření, 17,30 křížová cesta 18,00 volná intence					
Sobota	16. 3.						17,30 žehnání božích muk u P. muzea 20,00 Spol. mladých, <i>fara SR</i>	
Neděle	17. 3.	2. neděle postní, 8,00 křížová cesta 8,30 Za Josefa Foučka a rod Tesků			10,10 b. sl.	11,15 mše sv.		
Pondělí	18. 3.		---					
Úterý	19. 3.	Slavnost sv. Josefa 18,00 Za Josefu a Aloise Folaufovy a jejich děti					19,00 setkání k Noci kostelů <i>fara</i>	
Středa	20. 3.		18,00 Za † rodiče Trčkovy a Stanických <i>Po mši sv. adorace</i>				14,30 mše sv. <i>Centrum soc. sl.</i>	
Čtvrtek	21. 3.				18,00 far. společ.	17,00 mše sv.		
Pátek	22. 3.		17,00 svátost smíření, 17,30 křížová cesta 18,00 Za † Matěje Vařila a ostatní popravené				V závěru mše sv. Koncert duchovní hudby (v rámci Kursu zpěvu žalmů)	
Sobota	23. 3.	20,00 Zpívané nešpory s kadidlem (v rámci Kursu zpěvu žalmů)					16,00 mše sv. Bubovice 20,00 Spol. mladých, <i>fara SR</i>	
Neděle	24. 3.	3. neděle postní, 8,00 křížová cesta 8,30 Za Marii Stoulilovou a celý rod			10,10 mše sv.	11,15 b. sl.		

FARNÍ TURNAJ VE STOLNÍM TENISE

V sobotu 2. března dopoledne proběhl v tělocvičně ZŠ JJR v Rožmitále p. Tř. farní turnaj ve stolním tenise. Zúčastnilo se ho celkem 14 hráčů, které doprovodili rodinní příslušníci i nehrající fanoušci. Hráči se utkali ve dvouhře (systém na 3 skupiny a 2 finále pavouka) a ve čtyřhře (systém na 1 finále pavouka).

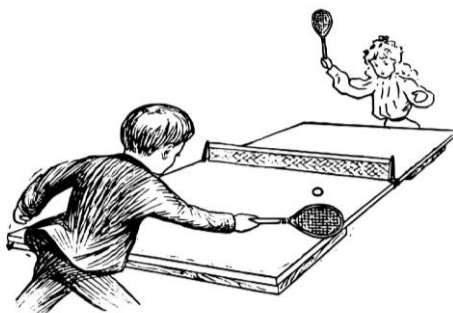
Konečné pořadí prvních šesti hráčů ve dvouhře: 1. Drechsler Jiří, 2. Juřica Pavel, 3. Hochmut Milan, 4. Juřica David, 5. Juřica Matouš, 6. Muchna Petr.

Konečné pořadí prvních tří párů ve čtyřhře: 1. Hochmut Milan – Štefan Radko, 2. Mareš Tomáš – Juřica David, 3. Juřica Pavel – Drechsler Marek.

V kategorii mladistvých se nejlépe umístil: Juřica David.

Velké poděkování za obstarání občerstvení pro účastníky turnaje patří Petře Drechslerové a Markétě Drechslerové! Organizačně se turnaje zhostil Radko Štefan. Turnaj proběhl v odlehčené atmosféře a ve sportovním duchu a skončil ve 12.30 odpoledne předáním cen vítězům. Upomínkové ceny za bojovné výkony nakonec získali všichni hráči. Potěšitelná byla účast 4 mladistvých a dokonce jedné hráčky ze Slovenska!

Další turnajové díky patří vedení ZŠ J. J. Ryby za poskytnutí pěkné herny a zázemí šaten, oddílu stolního tenisu Spartaku Rožmitál za poskytnutí veškerého vybavení ke hře, slečně Ivaně Hoyerové za pomoc při tvorbě plakátu, P. Misařovi za ceny věnované do turnaje a Petru Muchnovi za fotodokumentaci turnaje.

Farní turnaj se stal tradicí a já si přeji, aby nám vydržel i v dalších letech a přilákal další zájemce o rekreační hru stolního tenisu. Již nyní zvu všechny farníky na příští 8. ročník farního turnaje (dá-li Bůh) v příštím kalendářním roce 2020.

Ať žije stolní tenis, zdravý pohyb a zdravé mezilidské vztahy, založené na Evangeliiu!!

Radko Štefan